

ning og aflastning, socialpædagogisk bistand, ledsagelse og hjælp til personer, som er døvblinde.

Særligt med hensyn til ledsagelse bemærkes det, at den ordning, der foreslås indført med forslaget § 76, tillige foreslås at gælde for personer med ophold i amtskommunale boformer, jf. §§ 90-92, dog med undtagelse af sindslidende, jf. bemærkningerne til § 76. Forslaget indebærer således, at de pågældende personer som noget nyt vil få en ret til 15 timers ledsagelse om måneden, ydet af amtskommunen.

Forslagets stk. 1 fastslår endvidere, at det er amtskommunen, der yder den nødvendige hjælp til personer, som er døvblinde. Dette svarer til de hidtil gældende regler, idet det for den pågældende gruppe i dag er amtskommunerne, der som led i institutionstilbudet skal sørge for den hjælp, den enkelte har brug for på grund af sit handicap, herunder i forhold til kontakt- og kommunikationsmuligheder.

Det kontaktpersonstilbud, der i dag ydes døvblinde af kommunerne efter bistandslovens § 48, jf. forslaget § 77, omfatter ikke personer med ophold i de eksisterende amtskommunale institutioner, fordi kontaktpersonordningen særligt tager udgangspunkt i hjemmeboende døvblindes kontakt- og kommunikationsproblemer og sammenhængen med øvrige støttetilbud i hjemmet. Da der er tale om en anderledes situation for de personer, som bor i amtskommunale boformer, både i forhold til de service- og støttetilbud, der tilbydes af amtskommunerne og i forhold til de enkelte personers kontakt- og kommunikationsproblemer, foreslås det, at den gældende kompetencefordeling og opgaveafgrænsning opretholdes. Det er således fortsat op til amtskommunen at yde den nødvendige kontaktmæssige støtte til døvblinde i forbindelse med fastlæggelsen af det samlede servicetilbud, som en særlig støtte ud over den daglige hjælp og pleje.

Forslagets stk. 2 giver amtskommunen mulighed for at stille bistandsydelser til rådighed for personer, der bor i amtskommunale plejeboliger efter lov om almene boliger m.v.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der siden udlægningen af den statslige særforborg i 1980 til amter og kommuner, og siden bofællesskabstilbudet indførtes i bistandsloven i 1984, er sket en omfattende udvikling af forskellige former for botilbud efter bistandsloven – herunder også i forhold til amtskommunernes og kommunernes opgavefordeling. Den traditionelle opgavefordeling er i et vist omfang blevet blødt op i de enkelte lokalområder. Formålet hermed har været at skabe fleksibilitet i tilvejebringelsen af den nødvendige bistand og ekspertise ud fra de enkelte beboeres konkrete behov.

Det er på dette grundlag fundet hensigtsmæssigt at give en begrænset hjemmel til amtskommunal varetagelse af bistandsopgaver i egen bolig for at fremme de målsætninger om integration og normalisering, som ligger bag udviklingen på handicapområdet, herunder reglerne om amtskommunale plejeboliger i lov om almene boliger m.v. Dvs. det drejer sig om de boliger, der er oprettet af amtskommunen efter lov om almene boliger m.v., og de boliger, der er opført af andre men efter aftale med amtskommunen, og hvor amtet betaler en del af ydelsesstøtten. Der er således ikke tale om en generel forpligtelse for amtskommunen.

Bestemmelsen skal sikre det nødvendige supplement til amtskommunernes forpligtelse til at stille sociale boformer, jf. §§ 90-92 til rådighed, således at de tilbud, der stilles til rådighed af kommuner og amtskommuner tilsammen repræsenterer en bred vifte af muligheder, som kan benyttes alt efter den enkeltes konkrete behov, og således at der sikres de nødvendige udviklingsmuligheder og størst mulig fleksibilitet.

Behovet for en amtskommunal indsats vil være helt afhængig af det enkelte lokalområde, udbygningsgrad og befolkningsunderlag m.v. og herudover af forskellige handicapgruppers behov for særlig og ekspertisekrævende indsats.

Efter forslaget § 3 henlægges kompetencen til at drøfte og formidle klager over afgørelser truffet af amtsrådet efter §§ 69 og 70 til det amtslige brugerråd, der er videreført fra den sociale styrelseslov (§ 19) til § 41 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ved behandlingen af sådanne sager udvides det amtslige brugerråd med repræsentanter fra amtsrådet.

Til § 80

Der foreslås en bemyndigelse for socialministeren til at fastsætte regler om betaling samt om opgørelse af indkomstgrundlaget for betalingen. De regler, der fastsættes, vil svare til bistandslovens betalingsregler i §§ 52-55.

Efter de gældende regler i bistandsloven fastsætter kommunen betalingen for tilbudene. De faktiske udgifter, der er forbundet med at producere tilbudene, udgør overgrænsen for, hvor meget kommunen kan opkræve i betaling for tilbudene. Kommunen kan vælge at fastsætte betalingen til et lavere beløb end de faktiske udgifter eller helt undlade at opkræve betaling.

Kommunen kan vælge at fastsætte betalingen endeligt på grundlag af kommunens budgetterede udgifter til tilbudene. Dog skal betalingen fastsættes så-